

saadanne Individuer, som vare opvorede i særlig trange Kaar, maatte man holde tilraade og tilmaade med. Ja, see der komme vi til det store Spørgsmaal, om det, at være opdraget og opvoret under trange og tunge Kaar, er det, som særligt udsætter Individet for at tabe Selvstændighed, eller om det skulde være Dydragelsen i blide, for ikke at sige blodagtige Kaar. Jeg troer, at det ikke er saa sjældent Tilfældet, at, ligesom man i Naturen har Exempler paa, at netop den Plante, som er blevet pidstet af Storm og Slud, voxer op til en stærk og frodig, saaledes viser det Samme sig ogsaa med Hensyn til Mennesket.

Den ærede Forslagsstiller erklærede, at det vilde overstige hans dristigste Forventninger, hvis nærværende hans Forslag skulde blive antaget; ja, jeg maa tilstaae, at jeg ikke alene har det Haab, at det ikke bliver antaget, men jeg håaber endog saa eller det skulde idetmindste glæde mig, hvis det eenstemmigt blev forkastet; thi det forekommer mig ikke, at det minder om den frie Tid, som nu er oprunden for os, men at det derimod minder om Stændertiden, om den Tid, da man pruttede med Hensyn til Aarene, i hvilke man skulde kunne indrømme det unge Menneske en saadan naturlig Frihed som den, hvorom her er Tale, da det, havde jeg nær sagt, blev gjort til et Livsspørgsmaal, om man skulde indrømme ham den med 28 Aars eller 25 Aars Alderen, eller slet ikke indrømme ham den. Den ærede Forslagsstiller er ganske vist rykket saa vidt frem, at han hverken holder paa 28 eller 25 Aars Alderen, men holder paa det 22de Aar. Har han saaledes ladet de 6 Aar fare, troer jeg ogsaa, at han kunde lade Resten fare. Jeg for mit Vedkommende indseer ikke det Allermindste, der kunde tale for 22 Aars Alderen; jeg er tværtimod fuldkommen enig baade med den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgfreds (Tscherning) og

Rigsdagsmanden for Svendborg Amts 6te Valgfreds (J. A. Hansen) i at finde dette hans Forslag aldeles ugrundet. Derimod er jeg ikke saa enig med den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgfreds, naar det forekommer mig, at han mener, at det 1ste Forslag, som er stillet af den ærede Forslagsstiller alene, til hvem jeg hidtil har tilsladt mig at henvende mig, omtrent skulde falde sammen med det næste, som har 5 ærede Forslagsstillere. Det forekommer mig virkelig, at der er en ikke ringe Forskjel paa disse to Forslag, ikke som om jeg skulde mene, at Forslaget under Nr. 2 burde vedtages, naaget Forslaget under Nr. 1 efter min Overbeviisning bør forkastes; thi jeg troer rigtignok, at Forslaget under Nr. 2 heller ikke bør vedtages. Jeg troer, at det er et uheldigt Forslag, der helst ikke burde være kommet frem; men det har dog — og derfor vil jeg tillade mig at sjele mellem disse to Forslag, — som det forekommer mig, en smuk Grund, en smuk Oprindelse, idet det upaatvivlelig er udgaaet fra Uvillie imod de korte Lyndecontracter, og er beregnet paa at skulle modarbejde disse. Det kan vistnok ikke være Andet, end at de korte Tjenesteforhold maae være Enhver ubehagelige; men jeg troer ikke, at de skulle modarbejdes paa denne Maade gennem Lovgivningen. Jeg troer, at det vilde være umuligt at modarbejde dem ved et Forslag som det nærværende, og saa vist som jeg kunde ønske, at Lyndecontracter maatte vedblive at indgaaes paa $\frac{1}{2}$ Aar, saa fuldt er jeg overbevist om, at det ikke vilde være Veien til at naae dette Maal, hvis man vedtog det her stillede Forslag. Saa smukt jeg end derfor finder Forslaget, kunde jeg dog ønske, at det blev taget tilbage, og det saameget mere, som jeg maa stemme derimod, hvad jeg meget nødigt gjør.